

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Prima Duo Sæcula Complectens

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 13322648

§. 13. S. Pothinus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66002)

bile esse possit, nos Christianos infantum Sæculum II.
 carnes devorare, quibus animalium cruore A.C. 177.
 vesci prohibitum? & ex hoc momento se
 Christianam professa, Martyrum numero
 adscripta est. Christiani tunc temporis, Sup. l. i.
 & pluribus sequentibus sæculis legem n. 32.
 non comedendi sanguinis in veteri Testa-
 mento latam, & in Apostolorum Concilio
 confirmatam observabant.

Cum Tyranni tormentis propter Jesu
 Christi virtutem, & Martyrum patien-
 tiam nihil agerent, Christianos obscuro
 carceri, & permolesto includunt, ligneis
 pedicis crudeliter distendunt, habentque
 miserrime, ita ut eorum plurimi in car-
 cere fuerint extincti. Alii cum ita fuis-
 sent excruciiati, ut nulla Medicorum arte
 servari posse viderentur, in carcere omni
 humano auxilio destituti perdurabant, &
 a Domino roborati, aliis & solatium &
 animum ingerebant; dum interim nonnulli
 recenter capti, nihil mali in corpore passi,
 vel soli captivitatis rigori sustinendo impa-
 res mortui sunt.

§. XIII.

S. Pothinus.

Eorum ex numero, qui in carcere defun-
 cti sunt, fuit S. Pothinus, Episcopus
 Lugdunensis nonagenario major, debilis,
 infirmus, & vix spiritum trahens; zelo
 tamen, & Martyrii desiderio firmabatur.
 Is a civitatis Magistratu ad Tribunal Præ-

Pp 4

sidis

Sæculum II.
A. C. 177.

fidis rapiebatur, inspectante omni populo, & omnis generis maledicta, ac si ipse Iesus Christus fuisset, ingerente. Ipse coram tribunali fidei, & veritati testimonium reddidit; quærenti Iudici, quis esset Christianorum Deus; respondit: cognosces eum, si dignus fueris; cum hoc dixisset, nemo audientium ipsi pepercit; ex omni parte raptatur, & verberatur, a proximis manibus, pedibusque percutitur nulla ætatis reverentia, qui longius ab eo stabant, quidquid sub manibus erat, coniciebant; impietatis reos futuros arbitrati, qui nullam Seni injuriam facerent, læsumque Deorum suorum honorem vindicare omitterent. Vix spiritum ducens in carcerem detrusus est, ubi duos post dies animam reddidit Servatori.

In hoc carcere cum Martyribus etiam tales Christiani detinebantur, qui cum caperentur, fidem negaverant; nam tunc temporis fidem negare nequicquam proderat; qui Christum confitebantur, tanquam Christiani in vincula dabantur, nulla alia causa expensa; qui negabant, nihilominus tanquam parricidæ, & homines scelerati tenebantur; itaque Confessores ipsius Confessionis gaudio, spe retributionis, Iesu Christi amore, & æterni Patris Spiritu exultabant; Apostatæ vero propriæ conscientiæ stimulis torquebantur; hæc animorum inæqualitas etiam ex vultus compositione

positione deprehendi poterat; Martyribus erat vultus hilaris, & decens gravitas, & magis ornari vinculis, quam onerari videbantur; bonum odorem fundentes, quibusdam pretiosis suffimentis uti credebantur; apostatis erat tristis facies, dejecta, & deformis, quibus ipsi Pagani vecordiam exprobrabant. Hoc spectaculo multi Christiani in fide confirmabantur.

Gratum populo facturus Præses quatuor Christianorum captivos in Circum educi jussit Bestiis exponendos. Hi fuere Maturus, Sanctus, Blandina, & Attalus. Maturus, & Sanctus, ac si nihil prius passi fuissent, iterato omnibus tormentis Amphitheatro affecti sunt; raptabantur a Bestiis, omniaque mala ferre cogeantur, quæ hic, vel illic plebs rabida inferenda Martyribus vociferabatur; crudelissimum omnium supplicii genus fuit sella ferrea, qua sedere coacti igne subiecto assabantur, odore gravi spectantium nares afficiente; nec ideo remisit furor; aliam tamen vocem ex Sancto elicere non valuerunt, quam illam ab initio tormentorum ad finem usque sibi familiarem, Christianus sum. Denique hi duo Martyres hac die post longum agonem immolati sunt, & in isto certamine furenti populo pro variis Gladiatorum congressibus fuere.

Blandina stipiti alligata est, ut a Bestiis devoraretur; utile S. Martyribus

PP 5

Specta-

Sæculum II. *spectaculum animos addebat, quod speciem*
 A. C. 177. *crucifixi Salvatoris referret; hanc pæ-*
nam Pagani inferebant, eo quod esset man-
cipium; cum autem Bestiarum nulla eam
invaderet, soluta, & in carcerem reducta
est. Populus instantissime clamoribus po-
stulabat, ut Attalus, utpote omnibus no-
tus, produceretur, tum in Amphitheatro
circumductus est, inter populi fremitu ta-
bellam ante pectus gerens cum inscriptione
latina: hic est Attalus Christianus. At
Præses audiens, quod esset civis Romanus,
cum aliis in carcerem reduci iussit, respon-
sum Cæsaris, cui de Martyribus scripserat,
expectaturus.

§. XIV.

Martyrum humilitas, & charitas.

Eus. V. hist. Cum essent in hoc statu, Martyrum sin-
 c. 2. *gularis humilitas, & charitas incla-*
ravit. Tanto desiderio imitandi Jesum
Christum flagrabant, ut Nomen ejus con-
fessi non solum una vel altera vice, sed sæ-
pius Bestiis expositi, ustulati, suo sanguine
perfusi, nec sibi nomen Martyrum dare
auderent, nec ab aliis sibi datum accipere.
Si quis autem eos vel per litteras, vel co-
ram, hoc Nomine honoraret, amare quere-
bantur, sibi nomen tribui, qui Jesu Chri-
sto, vero, & fidei testi, primogenito in-
ter mortuos, vitæ Divinæ fonti congrue-
ret; & eos memorabant, qui jam ex hac
 vita